

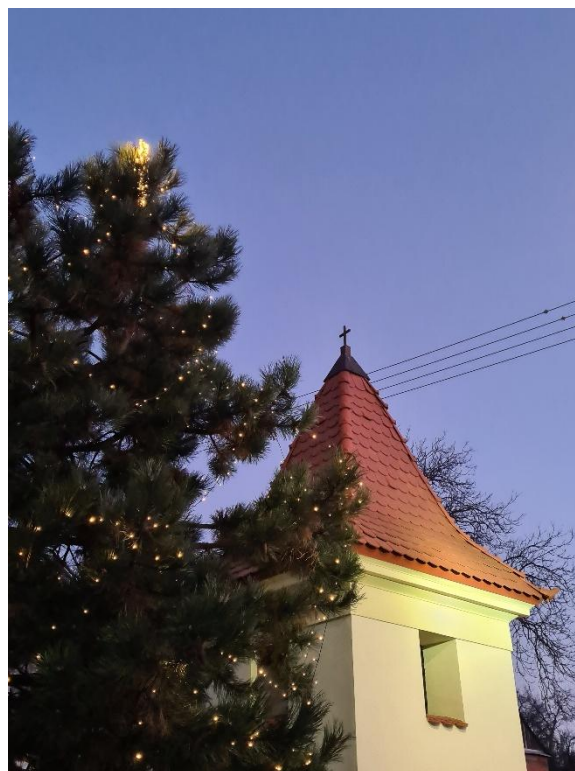

STROMEČEK

Rozsvícení stromečku letos připadlo na sobotu 30. listopadu. Počasí nám už od rána přálo a sluníčko s teplotou kolem nuly bylo ideální pro tuto příležitost. Od 14-ti hodin byl připraven jarmark a po 16 hodině nás již tradičně potěšily s nově nacvičenými písněmi zpěvačky dívčího pěveckého sboru Kassiopea. Na poprvé se stromeček nerozsvítil, ale na druhý pokus už bylo vše v pořádku a večer v přátelské atmosféře mohl začít.

Někdy nám věci bohužel nejdou tak, jak bychom potřebovali a plynový hořák v mrazu nehřeje dostatečně. Snad nám některé nedokonalosti prominete. 80 litrů punče se díky velké návštěvnosti vypilo v rekordním čase.

Vaše velká podpora na všech našich akcích nás velice těší a dává nám pocit, že i tato práce má smysl. Děkujeme za ní a přejeme všem krásné a opravdu veselé Vánoce, hodně zdraví a spojenosti v celém příštím roce 2025 a budeme se těšit na setkání, třeba i na našich akcích. kl

FOTBALOVÉ UTKÁNÍ ŽENATÍ : SVOBODNÍ

Vsobotu 19. října se za příznivého počasí uskutečnilo tradiční fotbalové utkání místních chlapců, mužů a i dříve narozených, kterému se vžilo označení v nadpisu. Spíše by však vzhledem k aktérům bylo vhodné napsat utkání všech schopných neb neschopných, ať již z jakýchkoliv důvodů navzdory svému postavení vůči svým ženským protějškům, se nedostavili v takovém počtu, aby svobodné nemuseli doplnit ženatí. Zkráceně, není lehké najít dostatek místních, kteří by tuto tradici drželi v původní myšlence.

Tedy za rozhodování stálice – Pavla Hudce proběhlo zcela férové a nezávadné utkání za hojně účasti fandů nejen z rodin hráčů.

Pitný režim byl zabezpečen ze strany starosty bratra Honzíka Rudického. Dostatek míčů zajistil hladký průběh, když výška střel a přihrávek překonala ochranné síť.

Svobodní, tedy spíše mladí doplnění nejstarším hráčem na hřišti se drželi do posledních minut utkání v kontaktu s, po celou dobu vedoucími, ženatými, kteří v poledních pěti minutách utekli ve skóre na konečných 11:8, přičemž v utkání do oněch posledních minut neutekli více jak o dvě branky.

Finálová penaltová šaráda, kdy platí pravidlo dáš/nedáš – rozuměj branku, dopadla vítězstvím Jana Řezníčka.

Závěrem je třeba sdělit, že akce byla jako vždy povedenou a vyslovit přání, aby v příštím roce se aktivoval větší počet hráčů, protože střídání je vhodné na obou stranách.

K zamyšlení také může být úprava „horního“ hřiště, zejména srovnání povrchu, kdy hřiště je v pěkné lokalitě a z důvodu povrchu není využito tak jak by mohlo či mělo být. ok

VELŠANI V RADÍKOVĚ VYSADILI STROM, POZNALI KRÁSY MORAVY A NOVÉ PŘÁTELE Z OWENSBORO (USA)

Plánovaná návštěva hasičů z Walesu proběhla poslední zářijový víkend. Program byl rozdělen do 3 tématických okruhů – Radíkov, Morava, město Olomouc. Pátek byl věnovaný Radíkovu, který naši hosté již zažili. Martin, Rob, Martin a jeho syn Rhyes dorazili do Radíkova v pátek v podvečer rovnou po příjezdu z Vídně. V té době už bylo před zbrojnicí živo - pivo, vařená kolena, kýta na grilu, reprodukováná hudba a místní hasiči. Posezení uspořádalo vedení sboru pouze pro hasiče a jejich partnery jako poděkování za celoroční práci pro sbor i pro obec. Než si Velšané stačili vypít první pivo, pozdravili se se všemi přítomnými hasiči. I přes to, že jsme se 6 let neviděli, na konverzaci to nebylo znát. A tak se vesele mísila hanáčtina s angličtinou.

Po krátkém občerstvení jsme se přesunuli za přehradu, kde proběhla krátká vzpomínka na našeho kamaráda Jardu Mykisa a naši hosté zasadili strom česko-velšského přátelství. Stihli jsme to těsně před setměním a tak fotograf Petr Zvěřina stihl pořídit i několik záběrů. Po návratu se pokračovalo v neformální zábavě a dorazili další členové sboru. Bratr Marek Řezníček pobídl Velšany z kapesní placatky hitem mandloňovice, kterou pro případ slabosti nosí stále u sebe. I když začalo, pršet připravené stany poskytly dostatečnou ochranu pro naše setkání. Tři z našich hostů již Radíkov zažili, pouze pro nejmladšího Rhyese to byla premiéra. Samozřejmě došlo i na uvítání slivovic. Tu operativně zajistil bratr Jan Zvěřina, který vytáhl z archívu roku 2020 jemnou 52%. A tak se připíjelo na družbu a nováček Rhyes se začínal učit první česká slova. S přibývajícím časem přšelo čím dál silněji a tak jsme se přesunuli do zbrojnice. Tam se následně rozjela pěvecká show hostů ze zámoří. Končilo se krátce po půlnoci.

Sobotní program jsme věnovali poznání Moravy. Po snídani jsme vyjeli do Čech pod Kosířem, kde jsme navštívili Hasičské muzeum a Muzeum kočárů. Obě expozice Velšany zaujaly, a i když ne všemu rozuměli, oko měli čím potěšit. Pak následoval přesun na jižní Moravu do vinařství v obci Zaječí. Cílem bylo ukázat jinou část Moravy, ochutnat kvalitní vína a burčák. Před návštěvou vinařství jsme stihli dobrý oběd v místní restauraci, což se ukázalo jako dobrá volba. Vinařstvím nás uvítal majitel, který v angličtině provedl naše hosty technologickou částí a návštěvu jsme zakončili degustací vzorků vína. Nějak jsme to nepřeháněli, čekal nás náročný večer. Po rozloučení a nákupu mandloňovice v Hustopečích jsme vyrazili na cestu do Olomouce. Rychle na hotel, převléct se do večerního a vzhůru do víru nočního života. Na programu byla návštěva klubu Bounty Rock Café. Klubu kde hrával náš kamarád Jarda se svojí kapelou. V ten večer tam vystupovala kapela KABAT tribute, což pomohlo rozmělnit jazykovou bariéru. O co více rocková hudba přehlušila naši debatu, o to více rozhýbala naše těla. A tak jsme se otočili i pod podiem a zavzpomínali na slavné hity skupiny Kabát. Jelikož nás v neděli čekalo hasičské klání, opustili jsme klub dostatečně brzy, abychom byli ráno fit.

Nedělní den jsme strávili ve společnosti hasičů. Konal se Memoriál Radka Zapletala na hasičském cvičišti ve Chválkovicích. Mimo hasiče z Walesu dorazilo i 15 hasičů z USA, partnerského města Owensboro. Takže memoriál měl letos opravdu mezinárodní příchuť. Asi i z tohoto důvodu nebyla soutěž v bowlingu, šipkách nebo střílbě na terč jako v posledních letech, ale v požárních disciplínách. Celkem bylo 11 týmů mužů, 1 ženy, 1 tým složený z pracovníků MmOL. Soutěžilo se ve 2 disciplínách – štafeta a požární útok. Jelikož Velšani byli jen 4, tým doplnili – Američan, Radíkov a Olomouc Město. Olomouc město nám zapůjčilo sportovní dresy a stačilo se tedy dohodnout, kdo co bude dělat.

Organizátoři záměrně nechali zahraniční družstva v druhé polovině startovního pole tak, aby mohli vidět a poučit se z pokusů předchozích družstev. Wales měl startovní číslo 7, což nakonec přineslo štěstí - nikdo se nezranil. Probíhal pokus za pokusem a nálada stoupala, bylo to také díky skvělému občerstvení, které připravili hasiči z Chválkovic. To vše doplněno umírněným pitným režimem. Po krátké přestávce následoval požární útok, což byla pro Velšany opakovačka, ale pro Američany to byla úplná novinka. Za pomoci kluků z Radíkova, kteří nám předali své cenné zkušenosti a pomohli se základnou, jsme útok nakonec zvládli. Následovalo ocenění nejlepších, společné foto na památku a potlesk všem účastníkům a pořadatelům. Pro naše zahraniční hosty pak byla připravena prohlídka centra města s průvodcem a společná večeře za účasti primátora a zástupců odboru ochrany. Jak jsem se následně dozvěděl, sdílení hasičských zkušeností pokračovala následně v přilehlém baru.

V pondělí byla v plánu audience na radnici. Čas byl stanoven poměrně brzy, a to 8:15 na radnici. V chladném ránu jsme udělali čestné kolo okolo radnice, kde jsme mohli obdivovat zrestaurované sluneční hodiny a následně jsme byli uvedeni do zasedací místnosti. Vzhledem k tomu, že Velšani přijeli pouze v šortkách, teplá káva jim přišla vhod. Dle jejich vyjádření, jsou tyto zářijové teploty pro ně letní, a tedy chladnějším ránem nebyli zaskočeni. Po příjezdu Američanů jsme vyslechli slavnostní slovo zástupců vedení města a profesionálních hasičů. Následovalo oficiální focení, předání dáreků, výměna kontaktů a rozloučení. Američany čekal náročný týdenní program a naše Velšany cesta do Vídně po náročném víkendovém programu. Takže jen sbalit věci na hotelu, dohnat snídani a přesun na vlak mířící do Vídně. Poděkování, přání šťastné cesty a někdy zase v Radíkově nebo Walesu na shledanou!

Poděkování

Velký dík patří týmu pracovníků odboru ochrany MmOL, kteří podpořili návštěvu našich Velšských hasičů finančně a připravili pro ně zajímavý program. Také místní hostitelé v Radíkově se nenechali zahanbit a naši zahraniční přátelé odjžděli plni dojmů a zážitků. Jak zaznělo během vzpomínky na Jardu Mykisu: „... je krásné, že naše přátelství pokračuje i nadále!“

Petr Bernard

KNIHOVNA MĚSTA OLOMOUCE – POBOČKA RADÍKOV

Jak jistě víte, v naší městské části se nachází i pobočka Městské knihovny, kterou najdete v prvním patře budovy hasičské zbrojnice. Knihovna je poměrně dobře zásobena, jak beletrií, knížkami pro děti, tak aktuálními detektivními novinkami.

Na březen, měsíc knih, chystá knihovna autorské čtení knižního debutu naší susedky, Doroty Ambrožové, *Poslední léto*. Její kniha byla pokřtěná letos, 7. května v Divadle na cucky.

Recenzi na její knihu najdete spoustu. Záměrně vybírám úryvky z recenze, kterou zveřejnil deník Aktuálně.cz, která, podle mě, knihu vystihuje nejlépe. Názor ať si udělá po přečtení každý sám a v březnu bude mít možnost si s autorkou o knize popovídat.

"Hlavní hrdinka je mistryní masek - citlivost překrývá drzostí, stud vyzývavostí a potřebu sdílet mlčenlivostí. Tato kombinace určuje jazyk prózy napsané současně, úsporně a přímě, krátkými větami v hovorové češtině plné knižních výrazů, anglicismů i vulgarismů. Ambrožová se vyjadřuje tak protichůdně a zřejmě záměrně nevyrovnaně, jaká je i její protagonistka..."

"To vše nahrává vyprávění v první osobě a deníkovému žánru, který má autorka plně pod kontrolou. Užívá jej s jasným záměrem - ukázat či připomenout, jak těžké je dospívání coby období hledání vlastní cesty a také nakolik silnému tlaku mladí čelí ze strany blízkých a společnosti."

Níže krátké přestavení autorky, jak ji popsala Česká televize Art.

Dorota Ambrožová pochází z Olomouce. Kde také žije a pracuje. Vystudovala Rozhlasovou a televizní dramaturgii a scenáristiku na JAMU v Brně. Kromě autorské tvorby se věnuje kulturní publicistice. Moderuje kulturní podcast Promluv do ní, jako dokumentaristka pracuje pro Paměť národa, spolupracuje s platformou Kreativní Česko. Je vdaná, má dvě děti.

Autorské čtení proběhne v týdnu po 17.3.2025, o přesném datu budete informováni.

kl

Komise městské části

O dění v obci jsme průběžně informovali v Radíkovském zpravodaji, který je doručován čtyřikrát ročně do schránek a prostřednictvím zápisů z jednání komise, které jsou ve vitrině na budově prodejny a registrovaným zájemcům prostřednictvím emailu. Kdo ještě není registrován, opětovně nabízíme možnost zaslání informací emailem. Pokud zašlete svůj email na adresu kmc21@olomouc.eu, tak vám budeme zasílat texty hlášení rozhlasu, změny jízdních řádů, akce pořádané u nás, uzavírky a další zprávy „z radnice“. Emaily posíláme tzv. „skrytou kopií“, takže nikdo další neuvidí vaši emailovou adresu.

Níže je v příspěvku Milana Obenause shrnuto, co se již podařilo a co je v plánu.

Na příští rok budou opět přiděleny městským částem finance na estetizaci ve výši 400 000 Kč. Podívejte se kolem sebe a navrhňte, na co by se mohly přidělené finance použít.

RADÍKOV VČERA, DNES, ZÍTRA,...

Z-box v Radíkově

Poptávka po službách Zásilkovny v podobě Z-boxu, který umožňuje vybírání i odesílání zásilek a doplňuje tím některé poněkud nespolehlivé služby České pošty (zásilky do výběrového místa v obchodu byly odkláněny na poštu na Jeremenkově ul.), byla ověřena podpisy 69-ti občanů na arších v prodejně, a tak by nakonec v Radíkově mohl zásilkový box být. K umístění probíhají konzultace, mělo by to být na městském pozemku. Design boxu by měl být jednoduchý, v kombinaci šedého a béžového odstínu a bez popisů a reklam, aby v místě umístění příliš nerušil.

Oprava ul.Zedníkovy.

Z rozpočtu KMČ byla nárokována a provedena oprava narušených částí živičného krytu ul.Zedníkovy. Nárokovány jsou také práce s vyrovnáním propadlé vozovky kolem šachet kanalizace ve středu ul.Malinovského, zalití spár a oprava žlabu v horní části ul.Beskydské. U ul.Na Suchých loukách KMČ pravidelně vznášá na TSMO požadavky aspoň na zasypání vyježděných „lavorů“, přidat se se svými požadavky můžete také na adrese: <https://hlaseni.olomouc.eu>. Každé hlášení od občana může pomoci řešení urychlit.

Stání vozidel na ul. Malinovského vč. chodníků.

Vzhledem k potřebě zimní údržby s odklizením sněhu, která je realizována strojně pomocí klasických silničních vozidel i malou mechanizací – frézami na chodnících – je nutné, aby vozovka i chodníky nebyly v zimě zastavěny parkujícími vozidly. Městská policie toto bude sledovat a řešit.

Lesní probírky

V lese na jižní straně u příjezdu do Radíkova jsou LČR prováděny probírky, kdy jsou ponechány perspektivní stromy v optimálních rozestupech a hustník je prořezáván vč.krácení pokácených stromků. LČR mají povinnost uvolnit od pokáceného dřeva pouze značené cesty a své lesní cesty, zbytek dřevní hmoty zůstává ležet, aby se po prvotním opadu jehličí a listí z větví postupně rozpadl a doplnil vrstvu humusu důležitou pro celkové zdraví lesa. Po letošní probírce bude prý po cca 5-ti letech provedena kontrola s další dílčí probírkou a doprovodnými pracemi. Ve zmiňované části lesa se mimochodem nachází oblast samoobnovy genofondu jedle, kde má své optimální přirozené stanoviště. Při procházkách lesem je možno

spatřit široké spektrum ponechaných dřevin, od zmiňované jedle přes smrk, modřín a borovici k listnatým dřevinám jako jsou buky, habry, duby, javory, břízy, jívy, jeřabiny, někde i plané třešně, zplanělé jedlé kaštiny a podél různých cestiček pak několik mohutných douglasek. Některé starší stromy mají na kmeni vyznačenu horizontální zelenou vlnovku, což je nově uplatňovaný znak pro biotopový strom důležitý pro ekosystém lesa, který nemá být kácen a kde nalezne útočiště hmyz, houby a další mikroorganismy. Podrost ostružin pak v zimě poslouží srnčí zvěři jako jedna z mála dostupných zelených pastev. Les se tak pomalu vzpamatovává z následků stresových teplotních šoků s přísuškou, z následného napadení převažujících monokultur smrku kůrovcem a z vývrátů po vichřicích. Ano, v lese stojí za to se na chvíli s lesáky zastavit a trochu si popovídat...

Rekonstrukce objektu KMČ a DH HZS

KMČ pozorně sleduje vývoj zpracování projektu i možností financování stavby, stavební povolení by mělo být vydáno v r.2025, ale zda se obnova dostane do plánu investic zatím nikdo neví. Náklady rostou s inflací i s nároky na vybavenost objektu, tak nezbývá než doufat a pravidelně se zastupitelům i radě města připomínat.

Pohled z ulice Náprstkovy a odspodu od kapličky. Stará garáž by měla zůstat, nová větší pak být přistavěna.

Pohled na dostavbu od nároží prodejny s pingpongovým stolem. Vizualizace projektu od firmy KANIA a.s.

Plovoucí molo na nádrži.

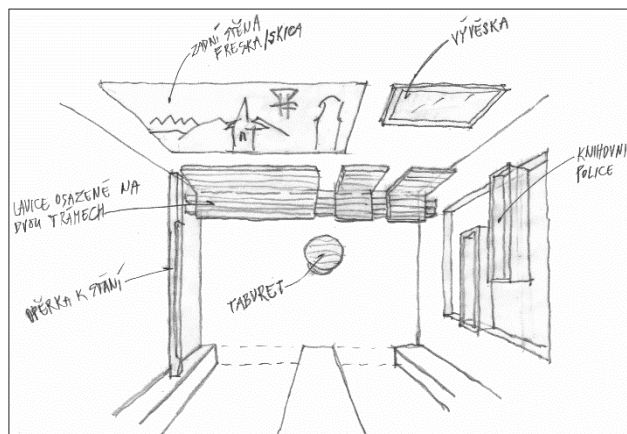
Po zpevnění sesouvajících se břehů Radíkovské nádrže lomovým kamenem poněkud povadlo nadšení pro konání soutěží v netradičním požárním útoku – ostré hrany kamenů mohou totiž být pro vstup do vody nebezpečné. Řešením by mohlo být plovoucí přemístitelné modulové molo, jaké se používá např. v loděnicích, kotvené proti posunu kovovými tyčemi z břehu. KMČ v tomto směru vyvíjí určitou iniciativu a doufá, že tím podpoří návrat zajímavé soutěže, která s sebou přinášela i zajímavý doprovodný program a u občanů i mezi družstvy dobrovolných hasičů byla hodně populární. Kromě dnešního žebříčku pro otužilce pod chatami při ul. Přehradní by tak na protilehlé straně mohl vzniknout další bezpečný přístup do nádrže. Ke konkrétní poloze probíhají jednání.

Zklidnění dopravy za točnou autobusu k věži

KMČ projednává možnost zklidnění dopravy v Radíkově v úseku za točnou BUS až po horní okraj obce, a to na základě poptávky od mladších občanů s dětmi. Zónu s dopravním omezením na 30km/h a upozornění na prudký spád komunikace již v určitém úseku ul. Pod věží máme, došlo by k doplnění o upozornění na chodce ve vozovce, začátek by se posunul k vjezdu na most za točnou. Odbor dopravy magistrátu o problémech s dopravou v Radíkově ví a je úpravě nakloněn – uvidíme.

Oprava staré zastávky autobusu

V současnosti probíhají stavební úpravy, prací se zhostil p. M.Řezníček a s dřevem vypomáhá p.Čapka. Výsledkem by měla být kompletně zrenovovaná zastávka se zpřehledněným vnitřním prostorem – nechceme zde žádné noční pospávání, přibudou nové lavičky s taburetem, také opěrka pro stání, pevné police malé knihovničky, na zadní straně by mělo být černobílé sgrafito s Radíkovskými motivy a informační vitrína. Snad se nám tím podaří aspoň částečně zabránit vandalizaci, jako se

zdařilo Samotíškám po polepu zastávek zvětšenými motivy z kreseb p.Bablara. Nakonec přijdou nové podhledy a v nich výkonnější LED osvětlení. Zprovoznění je odvislé od dodávky typových laviček, ale na Vánoce už by mělo být vše osazeno na místě. Informativní skica z nadhledu ukazuje záměr úpravy.

Vzkaz pro neúnavné writery – sprejery na zastávce: Najděte si prosím jiné místo, zastávku autobusu bychom chtěli mít čistou. Každá celková výmalba stojí KMČ cca 10 tis. Kč, které bychom mohli v rozpočtu použít na něco jiného. Ještě než byl dokončen finální nátěr, už se tam objevil další nevtipný tag. Jo, bude tam nakonec nějaký jednoduchý mural, tak ať to nemusíme do té doby furt přetírat.

Fakt, vys**te se na to!!!

Plocha nivě s interaktivními prvky pro hry dětí

V nivě se poněkud zastavily úpravy z důvodů střídavých chřipek a pozdních dovolených u nás aktérů, asi počkáme na obnovu sil zjara. Chybí ještě rozmístění některých klád odvečených dozadu, úprava svahu vč. keřů aby se dalo od kruhových laviček scházet dolů aj. Představení konečných úprav tedy ponecháme na jaro.

mo

SV. MIKULÁŠ

Ani v letošním roce Mikuláš se svými společníky nezapomněl na nejmenší z Radíkova. Děkujeme!

NÁZOR OBČANA

Tento text v rubrice Náзор občana, nevznikl z mého vnitřního pnutí, ale byl jsem o něj požádán.

Byl jsem požádán jedním rodákem, zda bych nenapsal o tom, jaké to je přistěhovat se do Radíkova. Kde vidím jeho pozitiva, a kde naopak rezervy. Nově příchozí vidí prostředí jinýma očima, než starousedlík a to v obou směrech. Intenzivněji vnímá pozitiva i negativa, která místní mohou považovat za samozřejmost. Nastíním své osobní pocity a myšlenky, nechť si každý dosadí to své, co ho těší, co ho štve, zároveň pokud řádky níže někoho přivedou k hlubším úvahám, můžeme pohovořit osobně.

Pozitiva života v Radíkově. Na začátek je dobré říct, že níže banálně znějící pojmy, rozhodně nejsou samozřejmostí.

Lokalita, komunita, identita.

Lokalita – místo, asi není potřeba šířeji rozepisovat. Unikátní poloha v Přírodním parku Údolí Bystřice, na dohled krajskému městu, na konci slepé cesty,... Ticho, tma, čistý vzduch a zároveň dostupnost výtahů města,... Z tohoto pohledu všichni víme, proč jsme se sem pře/při/na/neod/stěhovali. Asi každý má v okolní přírodě to své oblíbené místo.

Komunita – lidi, *slovo komunita, které může znít poněkud abstraktně, jsem použil jen proto, že se rýmovalo ke dvěma zbývajícím. Společenství lidí, kteří sdílejí jednu lokalitu, nezištně pro sebe pořádají společenské, kulturní akce, kterých není málo. Lidí, kteří přiloží ruku k dílu, když je potřeba. Řada spoluobyvatel v čele se členy SDH nezištně připravuje společenské akce, vaří na hodech, točí pivo, sečou trávu na obecních parcelách, organizují Mikuláše,... oni jsou srdcem, které pumpuje krev do žil obce.

Třicet pět let jsem bydlel v panelovém domě – tři vchody, ve kterých dohromady bydlelo víc lidí než v Radíkově – neznal jsem téměř nikoho. Byly to jednotky anonymních individualit, které spolu sdílely jen stavební prvky, které je od sebe oddělovaly a pár metrů společných prostor chodeb a výtahu, které je uměly velmi rozdělovat. Když mi někdo v paneláku ukradl kolo ze sklepa, nemohl jsem s jistotou říci, že to nebyl souseď, se kterým sdílím zeď vedle postele. Pokud se mi na Radíkově ztratí něco ze zahrady, asi by mě nikdy nenapadlo, že to byl někdo z místních obyvatel.

Všichni, kdo se přistěhovali, a se kterými jsem o tématu mluvil, s povděkem kvitují, jak dobře jsme byli přijati, a jsme za to vděční. Komunita také hraje významnou roli v dokumentárním seriálu Netflixu *Jak se dožít stovky: Tajemství modrých zón*, pokud Vás zajímá téma dlouhověkosti, doporučuji. Radíkov si tam můžete dosadit hned několikrát. Zároveň vnímá, že být součástí komunity je jistá společenská nabídka nikoli nutnost či povinnost.

Identita – pro mě největší překvapení. Tradice, tedy zejména Velikonoční (jedlička, klapání,...), které se zde drží, jsou kulturním bohatstvím. Dědictvím, kterého je dobré si vážit. Jsou to střípky autentičnosti v dnešním globálním světě. Osobnosti, které žili v Radíkově, zejména hrdinové druhého a třetího odboje, bojovníci s totalitami - nacismem (Vladimír Zedník) i komunismem (manželé Krumpholcovi). Dnes tu máme umělce, politiky,... inspirativní lidi. Malým střípkem do mozaiky identity je i existence patrona obce – sv. Jiří. V KMČ jsem se poslední rok a půl snažil o výměnu Vánočního stromu – náhradu staré křivé borovice s ulomenou špičkou, za nějaký jiný s vyšší „vánočně estetickou“ kvalitou – tento boj jsme s odborem zeleně prohráli. Letos když jdu kolem vánočního stromu, říkám si, že je náš. Nedokonalý, ale náš – jiný takový není a možná než vyměnit strom je někdy lepší a jednodušší změnit úhel pohledu – nepotlačovat to špatné, ale vyzdvihnout jeho silné stránky.

Nebudu psát, co je špatně, spíš napíšu, kde vidím rezervy...

Témata lokality a komunity se protínají v momentech, kdy člověk staví svůj zájem nikoli nad, ale na úkor ostatních – smrad z pálení odpadu v kamnech, hluk při ignoranci žádostí o nedělní klid nebo zhoršení života v důsledku změny územního plánu.

Lokalita a komunita se zároveň potkávají v potřebě kvalitního veřejného prostoru pro setkávání, jak spontánních, tak organizovaných akcí. Absence místa pro přirozenou diskusi mezi lidmi je obrovská výzva, která tu leží. Nevyřčené vyvolává domněnky. Toto by bylo téma na celou stránku, v krátkosti jen zmíním, že prostor za prodejnou byl pro mě ze začátku velký šok (to, jak to místo vypadá, je pro nás obyvatele nedůstojné). Jako člen KMČ uvádím, že je to naše velké téma a investice, která nás čeká. V tuto chvíli je bohužel blokováno rekonstrukcí hasičárny, na kterou by mělo logicky navázat.

Identita, popsaná výše, se nově přichozímu nevyjeví hned. Identita vizuální, viditelná na první pohled, tu chybí a pravděpodobně tu nikdy nebyla. (Laicky:) z historických map je patrné, že se zde potkávaly vlivy hanácké a „horské.“ Velké grunty orientované okapovou stranou k cestě s horskými domky orientovanými štítem. Začátkem 20. století se postavily vily s rovnou střechou, dnes tu máme srub, roubenku, bungalov, šumperák, prvorepublikové vily, současnou architekturu, ploty z pletiva, plaňkové, zděné, betonové,... Přináší nám to volnost v tom, co na svých pozemcích můžeme realizovat, ale zároveň Radíkovu chybí jistá malebnost, vycházející z určité jednoty, kterou známe ze světa (bílé domy na Santorini, Belgické fasády z lícových cihel a živé ploty, mikulovské oranžové střechy z pálených tašek, jihočeské vesnice, americké ulice bez oplocených předzahrádek,...). V této otázce jsem našel naději v tomto filozoficko-architektonickém textu:

„Podobně jako lékaři diskutují o již amputované končetině, tak se architekti snaží vyřešit chaotické město architekturou. Není překvapením, že se to nedaří. Když nedokážeme zkrotit co je zastavěné, je nutné se zaměřit na to, co zastavěné být nemá. Tímto zvratem se prázdnota stává popředím a architektura pozadím. Chaotické město se pak může svobodně vyvíjet, jak chce. Právě prázdnota dnes může být poslední jistotou rámuující chaos.“ Office for Metropolitan Architecture (OMA) Nizozemsko

Závěrem mohu mluvit za většinu mých nejbližších sousedů z ulice Pod Bořím a za další mladé rodiny, které se v posledních letech do Radíkova přistěhovali. Rádi bychom vyjádřili poděkování všem starousedlíkům za přijetí, kterého se nám v Radíkově dostalo. Doufáme a věříme, že se nám tu vedle sebe a spolu bude žít dobře.

Jan Ambrož

KLUB SENIORŮ

Letošní advent jsme zahájili hodným počasím při hezké akci celé vesnice na rozsvěcování vánočního stromečku a tak můžeme hodnotit uplynulé období roku. Především, ale chci poděkovat pořadatelům, kteří se obětavě podíleli na této akci, bez jejich nadšení by zde byl tento čas úplně formální.

Nyní tedy k činnosti KS. Opět jsme střídali příjemné posezení v klubu s výlety příp. procházkami. Navštívili jsme obec Skrbeň, kde také jezdí autobusy Doprav. podn. města Olomouce, tak se nám to hodilo. Obec, kde zvučí stále jadrná hanáčtina, je velmi úhledná a v pořádku. Měli totiž v létě významné výročí založení obce, tak to bylo slavnostní. Výstava o historii, sjezd rodáků, průvod a vzpomínka na rod Pánů ze Skrbně.

Po Dušičkách jsme již tradičně navštívili hřbitov. Tentokrát to byla židovská část na Ústředním hřbitově v Olomouci. Obdivovali jsme krásné hrobky a pomníky významných osobností, které se zasloužili o rozvoj Olomouce. Známa jména nám nebyla cizí.

Také v listopadu jsme si udělali pěkný výlet do Nového Jičína, kam se dá pohodlně zajet autobusem. Po obhlídce města a návštěvy muzea klobouků jsme také objevili doporučené vily tehdejšího majitele firmy TONAK. Ta vznikla likvidací 21 soukromých provozoven po roce 1948. Dvě vily jsou v majetku města a dlouhodobě užívány, a dvě nacházející se v parku čekají na náročnou opravu, která bude velice nákladná.

Dále si plánujeme výlet na vánoční město - tentokrát to bude Zlín. Už jsme jej jednou navštívili v létě, tak jistě nás nezklame vánoční výzdobou.

Také se budeme těšit z nadílky od sv. Mikuláše, která má také stálou dobrou tradici. Pak už jen sváteční posezení na závěr roku a s přáním dobrého zdraví pro všechny v novém roce se budeme loučit.

Po minulé výzvě proběhl úspěšný nábor dvou nových členů KS, kteří chtějí sdílet naše radostné plány. Na závěr bych ráda jménem svým popřála všem v Radíkově: Spokojené a klidné vánoční svátky a do nastávajícího roku především z d r a v í č k o a r a d o s t z ž i t í!

Za KS Františka Prášilová

Z SDH...

Soutěžní družstvo

se stále brání si přiznat, že závodní sezona končí, ale ještě před tím, než založí hadice do regálů k zimnímu spánku, si stříhlo ještě tři závody a nutno říci, že se jim k závěru dařilo velmi dobře.

7.9. se zúčastnili poslední soutěže Olomoucké noční ligy v Dolanech s neplatným pokusem.

21.9. Pohárová soutěž v Hlubočkách - čtvrté místo

Sobota 12. října Okresní kolo ve Chválkovicích

V sobotu 12. října se naše družstvo zúčastnilo tradičního základního kola Okrskové soutěže konané ve Chválkovicích, v místním sportovním areálu. Soutěžilo se v disciplínách Štafeta 4x100 m přes překážky a Požární útok.

Štafety běžely tentokrát dvě naše družstva. S nadsázkou by se dalo říct, "hasičská omladina" a "hasičská stařešina".

"Hasičská omladina" byla velmi natěšená, že družstvo sestávající se ze zasloužilých otců jednoduše rozmete.

A hecování typu „Ladřo, proč si tu bariéru nejdeš zkusit?“ Odpověď „ Ty v..., si myslíš, že to přeskochím dvakrát?!“ Bylo jen jedno z mnoha.

Nicméně Ladřa bariéru vysokou dva metry k překvapení všech přeskočil, Hudřa zdárně pokračoval a Pavel vítězně zakončil. Jejich výsledný čas byl lepší než mladších členů družstva. Dlužno říci, že i mladým šel závod dobře a celkově byl Radíkov ve štafetách na třetím místě.

Všechny ale čekala ještě jedna disciplína, požární útok. Oba útoky i se střídáním byly platné a velmi kvalitní. Po sečtení všech bodů bylo radíkovské družstvo velmi blízko prvního místa. Pravidla jsou ale daná a nemilosrdná a říkají, že při stejném bodovém skóre rozhoduje lepší čas družstva v Požárním útoku a to měly Chválkovice. Trocha hořkosti a zklamání rychle přebila radost z obhajoby druhého místa z loňského roku. S prvními Chválkovicemi a třetím Černovírem jsme si sportovně podali ruce a navzájem pogratulovali, a s blížícím se chladem se vydali k domovům.

Nyní čeká závodní družstvo zasloužilý odpočinek, oprava závodního stroje, doplnění sportovní výstroje a v zimní sezoně nezhálet, abychom nebyli překvapeni, až se nová sezona zeptá.

29. září

Na podzim má v kalendáři každý správný člen zásahové jednotky spadající pod magistrát města Olomouce, akci, **Memoriál Radka Zapletala**. Letošní ročník se konal v hasičském areálu ve Chválkovicích.

Soutěžilo se v požárním útoku a netradiční hasičské štafety. Tento ročník byl poprvé mezinárodní. Soutěže se účastnili i „naši“ Wellšané a profesionální hasiči a záchranáři z amerického partnerského města Owensboro, okresu Daviess County, státě Kentucky.

Naše družstvo ve složení Pavel Snášel, Tomáš Snášel, Lukáš Hudec, Tomáš Hudec, Mirek Řezníček, Ladřa Langer,

Dominik Veverka, Filip Sklenář, a nováček Michal Vacek si vybojovali krásné třetí místo.

Mezi družstvy olomouckých dobrovolných hasičů a hasiček bylo i nově sestavené smíšené družstvo pracovníků odboru ochrany magistrátu. Američané, přestože nikdy nezkusili český způsob požárního sportu, si vedli velmi dobře. Týmy USA skončily na 7. a 8. místě. Naši Wellšané tuto zkušenost již mají a smíšené družstvo Walles+USA+Radíkov skončilo na posledním 11-tém místě.

Místo první si odvezly Topolany a místo druhé Černovír. Letošní ročník byl v mnoha směrech originální a speciální. Ale celá soutěž se nesla ve velmi přátelské atmosféře a i přes menší jazykovou bariéru se všichni domluvili se všemi a už se těšíme, co si organizátoři pro nás připraví na příští rok.

Povodně

Zásahová jednotka našeho sboru, stejně jako mnoho dalších v naší republice, byla sestavena a vyslána na pomoc obcím postižených zářijových povodních. Odbor ochrany olomouckého magistrátu a Povodňová komise měla

díky prognózám Českého hydrometeorologického ústavu poměrně dobrou představu o tom, co Olomouci hrozí a město organizovalo řadu preventivních činností, při kterých pomáhala i naše jednotka. Čtyři výjezdy v různých částech Olomouce, pytlování a stavění protipovodňových bariér je jen část z řady jejich činností.

Následných pět výjezdů do již poškozených měst a obcí následovalo v rychlém sledu. Bělá pod Pradědem, Mikulovice a Jeseník jsou místa, která potřebovala a potřebují stále pomoc.

Vyklízení sklepů a zahrad od bahna, čištění studní a propustí, a převážení humanitární pomoci byla práce našich členů. Práce sice fyzicky náročná, bez možnosti delšího odpočinku a regenerace, ale snad ještě více psychicky náročná. Zoufalství a beznadějí lidí poškozených velkou vodou otřese i pořádným chlapem. Je dobře, že se našlo velké množství lidí ochotných pomoci potřebným a patří jim poděkování.

kl

POČASÍ

Září

teplotně nadnormální, průměrná měsíční teplota vzduchu 15,0 °C byla o 2,0 °C vyšší než normál 1991–2020. Počátek měsíce byl velmi teplý, denní maxima teploty vzduchu až do 8. září překračovala tropických 30 °C. V polovině měsíce přišlo silné ochlazení, kdy denní maxima teploty

vzduchu nedosahovala ani 14 °C. Ve druhé polovině měsíce se teplota pohybovala lehce nad hodnotou normálu a v závěru měsíce se opět výrazně ochladilo. V Radíkově bylo nejtepleji 11.9. po poledni 26,9 °C. Napršelo 158,2 mm srážek, což je 263 % dlouhodobého normálu. V důsledku extrémních srážek se v druhém zářiovém týdnu komise a hasiči připravovali na přívalové povodně, které se nám naštěstí vyhnuly.

Říjen

byl teplotně nadnormální a srážkově normální. Průměrná měsíční teplota vzduchu 9,8 °C byla o 1,6 °C vyšší než normál 1991–2020. Měsíční úhrn srážek 33,3 mm představuje 73 % normálu 1991–2020. V první polovině měsíce se střídala chladnější a teplejší období, druhá polovina byla teplá s průměrnými denními teplotami nad hodnotou normálu.

jb

RADÍKOVSKÝ ZPRAVODAJ – Vydává Statutární město Olomouc-Komise městské části č. 21 Olomouc-Radíkov, IČO 299 308, evid. č. MK ČR E 11130. Do všech domácností, na chaty a chalupy v městské části Radíkov zdarma. Počet výtisků: 220 ks. Redakční rada: KMČ 21 Ol.- Radíkov.
Adresa: KMČ č. 21 Olomouc - Radíkov, Náprstkova 1, 779 00 Olomouc - Radíkov.
Zpravodaj je i na <http://www.olomouc.eu/samosprava/komise-mestskych-casti/radikov>
Tel: 777 135 001, e-mail, kmc21@olomouc.eu,
Tisk: Profi-tisk group s.r.o. Chválkovická 223/5, Olomouc 779 00 Uzávěrka 8.12.2024 – vychází: 13.12.2024